

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **Ing. R. F.**, bývajúceho v N., proti povinnému **M. K.**, bývajúcemu v N., zastúpenému Mgr. O. F., advokátom so sídlom v S., **o vymoženie sumy 2 190,80 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 10 Er 458/2005, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 31. mája 2011 sp. zn. 26 CoE 36/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Oprávnenému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Nitra rozsudkom z 29. apríla 2004 č.k. 15 C 59/2004-58 uložil M. K. povinnosť zaplatiť 66 000 Sk s príslušenstvom (špecifikovaným vo výroku uvedeného rozsudku) a vo zvyšku žalobu zamietol. Ďalej určil, že je nedôvodný nesúhlas M. K. so späťvzatím časti žaloby ohľadom sumy 274 000 Sk, konanie o túto sumu zastavil. Rozhodol, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací rozsudkom z 28. apríla 2005 sp. zn. 8 Co 10/2005 odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil v časti týkajúcej sa zaplata 66 000 Sk a zrušil v časti týkajúcej sa náhrady trov konania zrušil (v tejto časti vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie). Uznesením z 29. septembra 2010 sp. zn. 8 Co 10/2005 opravil výrokovú časť svojho rozsudku z 28. apríla 2005 sp. zn. 8 Co 10/2005 tak, že úvodným slovom výroku rozsudku je „rozhodol“; zároveň zamietol návrh odporcu na odklad vykonateľnosti svojho rozsudku z 28. apríla 2005 sp. zn. 8 Co 10/2005.

Na základe rozsudku Okresného súdu Nitra z 29. apríla 2004 č.k. 15 C 59/2004-58 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 28. apríla 2005 sp. zn. 8 Co 10/2005 podal oprávnený návrh na vykonanie exekúcie.

Povinný v priebehu exekučného konania navrhol, aby exekúcia bola zastavená z dôvodu absencie vykonateľného exekučného titulu.

Okresný súd Nitra (exekučný súd) uznesením zo 7. decembra 2010 č.k. 10 Er 458/2005-561 zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie. V odôvodnení uviedol, že rozsudok Okresného súdu Nitra č.k. 15 C 59/2004-58 z 29. apríla 2004 v časti týkajúcej sa sumy 66 000 Sk (exekučný titul) nadobudol právoplatnosť 1. júla 2005 a uplynutím lehoty na plnenie vykonateľnosť. Vzhľadom na to nie je daný povinným tvrdený dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle § 57 ods. 1 Exekučného poriadku.

Na odvolanie povinného Krajský súd v Nitre uznesením z 31. mája 2011 sp. zn. 26 CoE 36/2011 napadnuté uznesenie (exekučného) súdu potvrdil. Zhodne s ním konštatoval, že exekučný titul je právoplatný a vykonateľný. V súvislosti s vykonanou opravou rozhodnutia v základnom konaní poznamenal, že hoci v zmysle § 204 ods. 1 O.s.p. možno v rozsahu vykonanej opravy podať odvolanie znova do 15 dní od doručenia opravného uznesenia, v zásade to nemá vplyv na právoplatnosť ani vykonateľnosť opravovaného rozhodnutia. Ustanovenie § 164 O.s.p. umožňuje odložiť vykonateľnosť rozsudku dovtedy, kým opravné uznesenie nenadobudne právoplatnosť, v danom prípade ale odvolací súd zamietol návrh odporcu na odklad vykonateľnosti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 28. apríla 2005 sp. zn. 8 Co 10/2005. Z tohto dôvodu nebola vykonateľnosť opravovaného rozsudku dotknutá. K tvrdeniu povinného o údajnom vrátení pôžičky v sume 340 000 Sk spolu s dlžnou sumou 66 000 Sk oprávnenému odvolací súd uviedol, že povinný zaplatenie dlžnej sumy po právoplatnosti exekučného titulu nepreukázal.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal povinný dovolanie. Poukázal na opravu rozsudku Krajského súdu v Nitre z 28. apríla 2005 sp. zn. 8 Co 10/2005 a tiež dôvody, so zreteľom na ktoré bola vykonaná. Z uskutočnenia opravy vyvodil, že v rozsudku odvolacieho súdu (pred opravou) nezodpovedala výroková časť zákona, v dôsledku čoho nemožno rozsudok Okresného súdu Nitra z 29. apríla 2004 č.k. 15 C 59/2004-58 považovať za spôsobilý exekučný titul. Dovolateľ ďalej namietal, že na rozsudku Krajského súdu Nitra

z 28. apríla 2005 sp. zn. 8 Co 10/2005 nebola vyznačená právoplatnosť, čoho dôkazom je zápisnica predsedu Okresného súdu Nitra z 19. novembra 2010, ktorou je osvedčené, že právoplatnosť aj s pečiatkou vyznačil JUDr. J. K. až 13. októbra 2010. Odvolaciemu súdu vytýkal aj to, že nesprávne právne posúdil podstatné skutkové okolnosti a nevyhodnotil správne listinné dôkazy, ktoré sú založené v spise. Nesprávny je aj záver odvolacieho súdu, že nepreukázal zaplatenie sumy 66 000 Sk a vrátenie pôžičky vo výške 340 000 Sk. Povinný do dovolania zaradil aj prehľad platieb uskutočnených oprávnenému v priebehu rokov 2002 až 2003 a trval na tom, že vo výslednej sume, ktorú mu zaplatil (426 500 Sk), je zahrnutá aj vymáhaná suma 66 000 Sk. Odvolací súd pochybil, keď nedostatočne odôvodnil skutočnosti, ktoré sú pre rozhodnutie vo veci právne významné; tým došlo k porušeniu jeho základného práva na spravodlivý súdny proces. Uvedené okolnosti sú podľa názoru povinného dôvodom na podanie dovolania (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Vzhľadom na to žiadal zrušiť napadnuté rozhodnutie odvolacieho a prvostupňového súdu a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Oprávnený sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr to, či jeho opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré ním možno napadnúť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie, ktoré v danom prípade smeruje proti uzneseniu, je v zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. V zmysle § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade

cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovoláním je v danom prípade napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie. Takéto rozhodnutie nevykazuje znaky niektorého z vyššie uvedených uznesení, proti ktorým je dovolanie prípustné. Vzhľadom na jeho prípustnosť z § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nevyplýva. Prípustnosť dovolania povinného by prichádzala do úvahy len v prípade výskytu niektorej z väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p.

V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát (§ 237 O.s.p.).

Povinný nenamieta, že by v danom konaní došlo k niektorej z väd v zmysle § 237 O.s.p.; existencia procesnej vady takejto povahy ani nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z tohto ustanovenia nemožno vyvodiť.

Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľ spochybňuje správnosť vecnej stránky uznesenia odvolacieho súdu (správnosť právnych záverov, na ktorých spočíva napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu) a zastáva názor, že súdy v danom prípade nerozhodli správne, pokiaľ nevyhoveli jeho návrhu na zastavenie exekúcie hoci podľa dovolateľa exekučný titul nie je právoplatný a vykonateľný (§ 57 ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku). Z obsahového hľadiska ide o námietku, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd

nepoužil správny (náležitý) právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je relevantný dovolací dôvod, ktorým možno úspešne odôvodniť iba procesne prípustné dovolanie; samo nesprávne právne posúdenie veci nie je ale procesnou vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. a prípustnosť dovolania nezakladá. Názor, že nesprávne právne posúdenie veci nie je procesnou vadou v zmysle § 237 O.s.p., je zastávaný všetkými senátmi občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (viď napríklad rozhodnutia tohto súdu sp. zn. 1 Cdo 62/2010, sp. zn. 2 Cdo 97/2010, sp. zn. 3 Cdo 53/2011, sp. zn. 4 Cdo 68/2011, sp. zn. 5 Cdo 44/2011, sp. zn. 6 Cdo 41/2011 a sp. zn. 7 Cdo 26/2010).

Formulácie, ktoré dovolateľ zvolil v dovolaní, nasvedčujú tomu, že odôvodnenie napadnutého uznesenia považuje za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia, so zreteľom na ktoré nemožno preskúmať rozhodnutie, je judikatúrou dovolacieho súdu (viď R 111/1998) považované za tzv. inú vadu konania, na ktorú možno vziať v dovolacom konaní zreteľ, len ak je dovolanie procesne prípustné; sama („iná“) vada tejto povahy ale prípustnosť dovolania nezakladá.

O tzv. inú vadu konania, ktorá je síce relevantným dovolacím dôvodom (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), avšak prípustnosť dovolania nezakladá, ide tiež v prípade, keď súd založí svoje rozhodnutie na skutkových zisteniach neúplných a nedostatočných, prípadne nemajúcich podklad vo vykonanom dokazovaní. Povinný v dovolaní namieta aj vady tejto povahy (súdy podľa jeho názoru prehliadli, že na rozsudku nebola vyznačená právoplatnosť a nezohľadnili skutkové okolnosti svedčiace o ním uskutočnených platbách). Vzhľadom na to, že dovolanie povinného nie je procesne prípustné, nemohol sa dovolací súd zaoberať otázkou opodstatnenosti námietky dovolateľa, že v exekučnom konaní došlo k týmto vadám.

Keďže prípustnosť dovolania povinného nemožno vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, dovolací súd odmietol jeho dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. Vzal na zreteľ, že v dovolacom konaní úspešný oprávnený nepodal návrh na rozhodnutie o priznaní náhrady trov dovolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. februára 2012

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková